

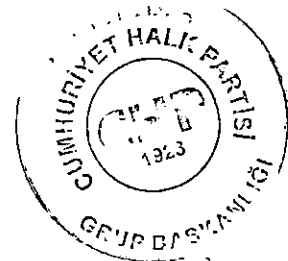
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de emeklilik, uzun yıllar boyunca çalışmış vatandaşlarımız için insanca bir yaşamın, güvenli barınmanın ve temel ihtiyaçların karşılandığı bir dönem olması gerekirken; son yıllarda giderek derinleşen ekonomik kriz, yüksek enflasyon ve yetersiz emekli aylıkları nedeniyle milyonlarca emekli ve yaşlı için hayatta kalma mücadelesine dönüşmüştür. Basına yansıyan haberler, emeklilerin artan barınma maliyetleri karşısında evlerini terk etmek zorunda kaldığını; bazı şehirlerde geçici, güvencesiz ve sağlıklı koşullarda otellerde yaşamaya mecbur bırakıldığını ortaya koymaktadır.

Emeklilerin “ucuz otel odalarında” yaşamaya başlaması, bireysel tercihlerle açıklanamayacak kadar yaygın ve yapısal bir soruna işaret etmektedir. Bu durum; sosyal devletin barınma, beslenme ve yaşlılık güvencesi yükümlülüklerinin fiilen yerine getirilemediğini göstermektedir. Otellerde kalan yaşlı ve emeklilerin büyük bir kısmının düzenli ve yeterli beslenemediği, sağlık hizmetlerine erişimde güçlük yaşadığı, sosyal izolasyon ve güvensizlik içinde hayatını sürdürdüğü yönündeki iddialar, insan onuruna yakışır yaşam hakkı bakımından son derece kaygı vericidir.

Özellikle büyükşehirlerde ve turistik bölgelerde kira fiyatlarının aşırı yükselmesi, emekli aylıklarının barınma giderlerini karşılayamaz hâle gelmesine yol açmıştır. Bu tablo, emeklilerin hangi şehirlerde, ne tür mekânlarda, hangi sürelerle ve hangi koşullarda yaşamak zorunda kaldığının kamusal düzeyde araştırılmasını zorunlu kılmaktadır. Emeklilerin otellerde kalma oranlarının ne olduğu, bu otellerin denetim durumları, yaşlıların beslenme, sağlık, güvenlik ve sosyal destek ihtiyaçlarının nasıl karşılandığı ise kamuoyuna açık ve bütüncül verilerle ortaya konulmamıştır.

Bu sorun, yalnızca barınma meselesi değil; aynı zamanda yaşlı yoksulluğu, sosyal dışlanma ve kamusal sorumluluğun terk edilmesi sorunudur. Uzun yıllar boyunca prim ödemiş, vergisini vermiş ve ülkenin kalkınmasına katkı sunmuş emeklilerin, hayatlarının bu döneminde sahipsiz bırakılması; sosyal devlet ilkesinin ağır bir aşınmaya uğradığını göstermektedir. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı başta olmak üzere ilgili kurumların, bu tablo karşısında neden yeterli ve bütüncül politikalar geliştiremediği de ayrıca değerlendirilmelidir.

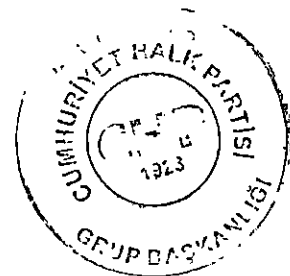
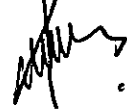
Sorunun çözümü, geçici yardımlar veya münferit sosyal desteklerle sınırlı tutulamaz. Emeklilerin barınma, beslenme, sağlık ve sosyal hayata katılım haklarını birlikte ele alan; kamusal, kalıcı ve sürdürülebilir politikaların geliştirilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda; emeklilere yönelik sosyal konut projeleri, kamu misafirhanelerinin ve âtıl kamu binalarının yaşlı dostu barınma alanlarına dönüştürülmesi, yerel yönetimlerle iş birliği içinde emekli yaşam merkezlerinin kurulması, uygun fiyatlı ve sağlıklı beslenme programlarının hayata geçirilmesi gibi seçeneklerin ciddi biçimde değerlendirilmesi zorunludur.

Bugün bu tablo görmezden gelinirse, yarın yaşlı yoksulluğu daha da derinleşecek; emekliler için barınma ve beslenme krizi kronik bir sosyal yaraya dönüşecektir. Bu durum yalnızca bugünün emeklilerini değil, yarının emekli olacak milyonlarca çalışanı da doğrudan ilgilendirmektedir. Sosyal devletin itibarı ve toplumun vicdanı açısından bu sorun ertelenemez bir noktaya gelmiştir.

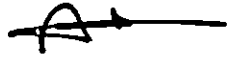
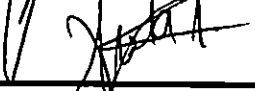
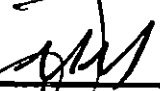
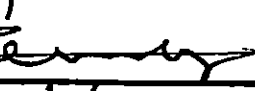
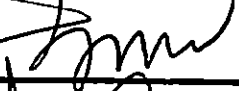
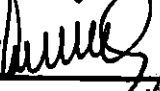
Tüm bu nedenlerle; emeklilerin ve yaşlıların Türkiye genelinde hangi şehirlerde, hangi koşullarda yaşadıklarının; otellerde, geçici barınma alanlarında veya güvencesiz mekânlarda kalma oranlarının; beslenme, sağlık ve sosyal destek ihtiyaçlarının; mevcut kamu politikalarının yeterliliğinin ve eksikliklerinin tespit edilmesi; ayrıca emeklilerin insanca yaşam koşullarına kavuşması için kalıcı çözüm önerilerinin geliştirilmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmasını arz ve teklif ederim.

Op. Dr. Ali KARAOBA

Uşak Milletvekili

1550 Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Adnan BEKER	ANKARA	
Orhan SÖNER	Adana	
Özgür Erdem İNCESEU Arslan		
Ercan Korakoz	Aydın	
Mahir PEKAT	İzmir	
Nurhan Yontar..	Pekirçay	
İbrahim ARSLAN	Ekişehir	
Nurhan Yıldırım Kara Hatay		
Ricart Nalbantoğlu	Rize	
Yüksel Mansur Kılıç	İstanbul	
Mahmut Tural	Samsun	
Melih UĞRIS	Gözüp	
ŞEREF ALPACI	Denizli	
Cemal AKAY	Konya	
Kesat Karagöz	Anasya	
Sibel Suicmez	Trabzon	
Piyale ERTÜRK	Zeytinlik	
Talat DİNGER	MORAN	
Mehmet Tahtacı	Ordu	
Ayco Taşkent	Sakarya	

